

עמ"ת 47775/02/15 - יצחק דנינו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 47775-02-15 דנינו(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העורר</u>	יצחק דנינו (עציר)
נגד	ע"י ב"כ עו"ד צפריר יגור
<u>המשיבה</u>	מדינת ישראל

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

ההחלטה נתקבלה לאחר שהוזמנו תסקיר ואף תסקיר משלים.

בתסקיר הראשון ביקש שירות המבחן לראיין מפקחים נוספים שהוצעו ולא הגיעו לראיון.

בתסקיר המשלים רואיינו מפקחים נוספים והגם ששירות המבחן המליץ על שחרור לחלופת מעצר בבית אחותו של העורר, קבע שירות המבחן כי יש לעבות את החלופה במפקחים נוספים, זאת נוכח העובדה כי שלל את האפשרות שחלק מן המפקחים המוצעים אכן כשירים לשמש כמפקחים.

אציין כי מדובר בעורר שנגדו הוגש כתב אישום בגין עבירות של סחר בסם מסוכן, יצור סם מסוכן והפצתו.

מדובר בעורר בעל עבר פלילי ישן, היינו את העבירה האחרונה בגינה הורשע, עבר בשנת 1999 והורשע בה בשנת 2001.

אין חולק כי מדובר בעורר שגדל במשפחה בעייתית וקשה, משפחה שאחד מבניה נרצח בפיגוע טרור, שניים נוספים מאחיו נפטרו ואחרים במשפחה סובלים מבעיות נפשיות, עורר שגדל במסגרות חוץ ביתיות שאף נפלט בסופו של דבר בגיל 15 ממסגרת חוץ ביתית וחי אורח חיים בלתי יציב ומעורער.

לאחר תום הדיון אף הוגש לתיק בית המשפט מכתב מאמו של העורר שתיארה גם היא את הנסיבות הנ"ל וכתבה כי קרובי משפחה נוספים מוכנים להתגייס למשימת ההשגחה על העורר.

עיקר טרונותיו של העורר בפניי הינה כי בית משפט קמא לא נתן דעתו לנסיבותיו האישיות המיוחדות הנ"ל ובין היתר כי

עבר התעללות מינית בהיותו באחד המוסדות החוץ ביתיים הנ"ל, ולא פתח לו את הפתח בדמות הריג המצוי בהלכה ולפיו, בהתקיים נסיבות חריגות, על אף הכלל החל בעניין סוחרי סמים, יש לבחון חלופת מעצר הולמת ובמידת הצורך אף לשחרר לחלופה שכזו.

למעשה מיקד ב"כ העורר את טיעוניו בפני בבקשה להורות על הגשת תסקיר משלים נוסף, לאחר שייבחנו מפקחים ערבים נוספים שיעבו את חלופת המעצר עליה המליץ שירות המבחן.

המשיבה ביקשה לדחות את הערר.

המשיבה סמכה ידיה על החלטת בית משפט קמא וטענה כי בית משפט קמא נימק נכונה את החלטתו וזאת בהתבסס על ההלכה הנוהגת ואין מקום להתערב בה.

ב"כ המשיבה הפנה לחומרת העבירות הרבה המשתקפת מהמפורט מכתב האישום וציין כי בהליך בפני בית משפט קמא הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת המעצר הנטענת.

לטענתו, נסיבותיו האישיות של העורר אינן מקיימות אף אחד מן החרیגים להלכה הנוהגת ועל כן יש לדחות את הערר.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן בכובד ראש, עיינתי בתסקירי שירות המבחן וכן בהחלטת בית משפט קמא, סבורני שאין מנוס מדחיית הערר, על אף נסיבותיו האישיות הקשות של העורר כפי שפורטו בפניי וכפי שהן עולות מתסקירי שירות המבחן.

בית המשפט העליון קבע באופן ברור ומפורש כי מי שנתקיימו לגביהם ראיות לכאורה לעבירות של הפצת סמים, אחת דינם למעצר עד תום ההליכים אלא אם כן נתקיימו נסיבות חריגות ומיוחדות.

הרציונל העומד מאחורי הלכה זו הינו כי עיסוק בהפצת סמים יכול להיעשות בקלות אף ממקום חלופת המעצר באמצעים שונים ומגוונים.

השאלה הנשאלת היא האם נסיבותיו האישיות הנ"ל של העורר מקיימות את החריג הנ"ל?

ב"כ העורר, הגיש לעיוני אסופת פסקי דין לרבות של בית המשפט העליון וטען כי אף במקרים קשים יותר של העורר, נעתרו בתי המשפט לשחרור לחלופה.

עיינתי בפסקי הדין של בית המשפט העליון אליהם הופניתי ברשימה שהגיש ב"כ העורר (בש"פ 6739/12, בש"פ 6909/05, בש"פ 2880/13, בש"פ 3937/08, בש"פ 11163/08 ובש"פ 7527/08).

כחוט השני עובר בין כל ההחלטות הנ"ל הציון, כי הנאשם שהועמד לדין באותם מקרים, הינו אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי (רק באחת ההחלטות, בש"פ 2880/13, נאמר כי לנאשם "**עבר פלילי מצומצם יחסית**").

אין זה המקרה דנן. החריגים העולים מפסיקת בית המשפט העליון של נורמטיביות והעדר עבר פלילי אינם קיימים בענייננו. לא מצאתי בפסיקת בית המשפט העליון הנ"ל שהגיש הסנגור, חריג לפיו מי שתנאי חייו קשים היו, כאלו של העורר, מתקיים לגביו החריג.

בית משפט קמא ניתח היטב כפי שנדרש את התנאים הנדרשים לצורך בחינת שחרורו של העורר, בין היתר ניתח בית משפט קמא את הפן האישי של העורר והאם ניתן לסמוך עליו ולתת בו אמון לצורך שחרור לחלופה. לשאלה זו השיב בית משפט קמא בשלילה.

כמו כן ניתח האם ניתן לסמוך על המפקחים שהוצעו.

בית משפט קמא מצא בעייתיות בשתי התחומים הנ"ל ולא רק באחד מהם.

בית משפט קמא גם מצא בעייתיות במקום החלופה שהינו בירושלים, הסביבה שגדל בה העורר והתדרדר שם לחברה שולית כפי שצוין בתסקיר שירות המבחן. משום כל אלה החליט כפי שהחליט, לא לפני שהתייחס לחלופה עצמה.

כמו בית משפט קמא גם בית משפט זה לא שוכנע כי במכלול הנסיבות במקרה דנן, ניתן להשיג את מטרת המעצר.

משום כל האמור לעיל, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

על כן, אני דוחה את הערר.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ג אדר תשע"ה, 04 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.